

NZV Inspiration Dinner *Veehouderij zonder antibiotica*

Overheid en bedrijfsleven zijn overeengekomen dat het gebruik van antibiotica in de veehouderij drastisch moet worden beperkt. Wat gaat dit betekenen voor de bedrijfsvoering, het dierenwelzijn en de manier waarop de sector is ingericht? Kun je alle sectoren over dezelfde kam scheren? **Een antibioticavrije veehouderij: de uitdaging voor zootechnici?!**

Over deze vragen konden op woensdag 16 februari de deelnemers van het NZV Inspiration Dinner discussiëren. De avond werd ingeleid door Peter Oostenbach, food chain relations officer van Intervet/Schering-Plough Animal Health. De discussie werd geleid door Walter Jansen van Jagran BV.

Antibiotica zorgen ervoor dat bacteriën geremd al dan niet gedood worden. Antibiotica zijn metabolische producten van schimmels of van chemische oorsprong. De eerste antibiotica werden eind jaren 30 ontwikkeld. Een leven zonder antibiotica kan men zich niet meer voorstellen. 'Zonder antibiotica zouden veel ziekten en operaties zeer risicovol zijn' aldus Peter Oostenbach. Ook producten zoals deodorant, tandpasta en handcrème kunnen antibiotica bevatten net zoals gewasbeschermingsmiddelen en in de voedselconservering. Het gebruik van antibiotica kan op drie manieren:

1. Curatief
2. Preventief
3. T.b.v. een efficiënte productie

Resistentie tegen antibiotica treedt steeds vaker op. Antibioticumresistentie kan van dieren overgedragen worden naar mensen met als gevolg het risico op falende antibioticabehandelingen. 'Zowel de humane als de dierlijke sector moeten hun verantwoording nemen', aldus Peter Oostenbach. 'De antibiotica pijplijn is momenteel uitgedroogd' vervolgt hij. 'De ontwikkeling kost miljoenen en kan tot wel 12 jaar duren, nieuwe antibiotica zijn niet te verwachten'.

Eén van de issues die Peter aankaart is het gebruik van antibiotica als management tool. Het is gemakkelijk en er valt een hoog rendement te behalen. 'Het is de plicht van een veehouder en dierenarts om zieke dieren beter te maken, daarvoor mag antibiotica gebruikt worden. Echter als management tool, is hier niks anders voor te verzinnen?', vraagt Peter zich af. Peter eindigt zijn presentatie met een aantal leermomenten voor de toekomst. 'Wat zouden we op antibioticagebied nooit meer moeten doen met de kennis van nu?' stelt discussieleider Walter Jansen (Jagran B.V.) de vraag aan het publiek.

Onder het genot van het lekkere buffet in het Hof van Wageningen discussiëren de aanwezigen over de vraag. Iedereen is het erover eens dat antibiotica als economisch middel nooit gebruikt had mogen worden. 'Sommige sectoren zoals de kalverhouderij moeten niet alleen op gemak werken', voegt één van de aanwezigen toe. 'Misschien moeten we geen dieren gebruiken die afhankelijk zijn van antibiotica om gezond te blijven of te groeien' wordt er opgemerkt. 'Sommige dieren zoals biggen kunnen door antibioticagebruik in een vroeg stadium in hun latere leven robuuster zijn', wordt wederom gereageerd. Maar ook management speelt een grote rol volgens de deelnemers. 'Kunnen we geen management systeem ontwikkelen zodat er geen antibiotica meer nodig zijn?', wordt er hardop nagedacht.

Iedereen is het erover eens dat we naar de gehele keten moeten kijken, en niet het zogenaamde “*one issue* denken”. We moeten holistisch naar het dier kijken. Peter voegt vervolgens toe ‘het is echt vijf voor twaalf, we moeten iets doen!’

‘Waar moeten we op inzetten dan?’ gooit Walter Jansen in de groep. Een aantal punten worden genoemd:

- “Ecosysteem” denken en inzetten op het beheersen van pathogenen;
- Beter gebruik maken van “*better practices*” in de industrie;
- Robuustere dieren fokken;
- Structurele aanpassingen niet uit de weg gaan;
- Voorlichten van andere (ontwikkelings-) landen over de resistentieproblematiek.

Wederom is men het erover eens dat de toenemende antibioticumresistentie een multidisciplinair probleem is.

Walter en Peter concluderen. ‘Het is onze uitdaging systemisch te denken. Uit verschillende disciplines moet de gezamenlijke kennis bijeengebracht en gebruikt worden om de antibioticaproblematiek terug te brengen, ook over de grenzen’. Peter Oostenbach eindigt de avond met zijn laatste opmerking: ‘De veehouderij is niet de veroorzaker van het antibioticaprobleem maar de oplossing!’